

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 aprilie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Köln – Germania) – The North of England P & I Association Ltd., succesoare în drepturi a Marine Shipping Mutual Insurance Company/Bundeszentralamt für Steuern

(Cauza C-786/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Asigurare generală directă – A doua directivă 88/357/CEE – Articolul 2 litera (d) a doua liniuță – Directiva 92/49/CEE – Articolul 46 alineatul (2) primul paragraf – Impozit pe primele de asigurare – Noțiunea de „stat membru în care este situat riscul” – Vehicule de orice natură – Noțiunea de „stat membru de înregistrare” – Asigurare a navelor maritime – Nave înscrise în registrul navelor ținut de un stat membru, dar care arborează pavilionul unui alt stat membru sau al unui stat terț în temeiul unei autorizații de schimbare de pavilion temporară]

(2021/C 217/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamantă: The North of England P & I Association Ltd., succesoare în drepturi a Marine Shipping Mutual Insurance Company

Pârât: Bundeszentralamt für Steuern

Dispozitivul

Articolul 46 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE (a treia directivă privind „asigurarea generală”) coroborat cu articolul 2 litera (d) a doua liniuță din A doua directivă 88/357/CEE a Consiliului din 22 iunie 1988 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea generală directă, de stabilire a dispozițiilor destinate să faciliteze exercitarea efectivă a libertății de a presta servicii și de modificare a Directivei 73/239/CEE trebuie interpretat în sensul că, atunci când contractele de asigurare au ca obiect acoperirea unor riscuri diverse legate de exploatarea navelor maritime înscrise în registrul navelor ținut de un stat membru, dar care arborează pavilionul unui alt stat membru sau al unui stat terț în temeiul unei autorizații de schimbare de pavilion temporară, „statul membru de înregistrare” a navei în cauză și, prin urmare, „statul membru în care este situat riscul”, în sensul acestor dispoziții, care are competența exclusivă de impozitare a primelor plătite în temeiul contractelor de asigurare menționate, trebuie considerat statul membru care ține registrul navelor în care este înscrisă această navă în scopul în principal al certificării proprietății navei respective.

⁽¹⁾ JO C 45, 10.2.2020.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 aprilie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal d'arrondissement – Luxemburg) – EQ/Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA

(Cauza C-846/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Activitate economică – Prestări de servicii efectuate cu titlu oneros – Articolul 2 alineatul (1) litera (c) și articolul 9 alineatul (1) – Scutiri – Articolul 132 alineatul (1) litera (g) – Prestări de servicii direct legate de ajutorul social și securitatea socială – Servicii prestate de un avocat în cadrul unor mandate de protecție a unor persoane majore declarate incapabile de lege – Organism recunoscut ca având un caracter social]

(2021/C 217/15)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'arrondissement

Părțile din procedura principală

Reclamant: EQ

Pârâtă: Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA

Dispozitivul

- 1) Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie să fie interpretat în sensul că constituie o activitate economică, în sensul acestei dispoziții, prestările de servicii efectuate în beneficiul unor persoane majore declarate incapabile de lege și prin care se urmărește protejarea acestora în acțiunile vieții civile, a căror îndeplinire este încredințată prestatorului de o autoritate judiciară în temeiul legii și a căror remunerare este stabilită de aceeași autoritate în mod forțat sau pe baza unei aprecieri de la caz la caz, ținând seama printre altele de situația financiară a persoanei incapabile, remunerația respectivă putând fi suportată, în plus, de stat dacă aceasta este lipsită de mijloace materiale, atunci când prestațiile menționate sunt efectuate cu titlu oneros, prestatorul obține din acestea venituri cu caracter de continuitate și nivelul total al compensării activității respective este stabilit potrivit unor criterii prin care se urmărește să se garanteze acoperirea costurilor de funcționare suportate de acest prestator.
- 2) Articolul 132 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112 trebuie să fie interpretat în sensul că, pe de o parte, constituie „prestări de servicii direct legate de ajutorul social și securitatea socială” prestările de servicii efectuate în beneficiul unor persoane majore declarate incapabile de lege și prin care se urmărește protejarea acestora în acțiunile vieții civile și că, pe de altă parte, nu este exclus ca un avocat care furnizează asemenea prestări de servicii cu caracter social să poată beneficia, pentru întreprinderea pe care o exploatează și în limitele prestațiilor menționate, de o recunoaștere ca organism având un caracter social, nefiind însă obligatoriu ca o asemenea recunoaștere să fie acordată prin intervenția unei autorități judiciare decât dacă, prin refuzarea acestei recunoașteri, statul membru în cauză a depășit limitele puterii de apreciere de care dispune în această privință.
- 3) Principiul protecției încrederii legitime nu se opune ca administrația fiscală să supună taxei pe valoarea adăugată (TVA) anumite operațiuni care se raportează la o perioadă împlinită, într-o situație în care această administrație a acceptat timp de mai mulți ani declarațiile de TVA ale persoanei impozabile care nu includeau operațiunile de aceeași natură în operațiunile impozabile și în care persoana impozabilă se află în imposibilitatea de a recupera TVA-ul datorat de la cei care au remunerat aceste operațiuni, considerându-se, în acest caz, că remunerațiile deja plătite includ deja acest TVA.

(¹) JO C 54, 17.2.2020.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 15 aprilie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Berlin-Brandenburg – Germania) – M-GmbH/Finanzamt für Körperschaften

(Cauza C-868/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 9 – Persoane impozabile – Articolul 11 – Posibilitatea statelor membre de a considera drept o singură persoană impozabilă persoane independente din punct de vedere juridic, dar strâns legate între ele prin legături financiare, economice și organizaționale („grup TVA”) – Noțiunea de „legături strânse pe plan financiar” – Reglementare națională care exclude de la posibilitatea de a fi membru al unui grup TVA societățile de persoane ai căror asociați, alături de societatea-mamă de cel mai înalt rang, nu sunt doar persoane integrate pe plan financiar în întreprinderea societății-mamă de cel mai înalt rang – Securitate juridică – Măsuri de prevenire a fraudei și a evaziunii fiscale – Proporționalitate – Neutralitatea TVA]

(2021/C 217/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Berlin-Brandenburg